

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kan gamle Folk gienfødes

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kan gamle Folk gienfødes", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke*. - 1944, 1944-1964, s. 251. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid95075.pdf> (tilgået 10. april 2021)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 106 .

✂ Kan gamle Folk gienfødes
I Christi Kirke-By,
Den gamle *Adam* dødes,
Afløses af den Ny,
Af Ham, Hvem det er givet
I Sig at finde Livet,
Livs-Kilden i sig Selv?

✂ Vor Herre, Ja og Amen,
Han klarlig siger ja,
252 Vor Mening allesammen,
Den gør ei til, ei fra;
Er end, som tit desværre,
Vor Mening mod vor Herre,
Han gør dog hvad Han vil!

✂ Som Vinden reiser Bølger,
Skjønndt Øiet seer den ei,
I Tale-Strømmen dølger
Sig *Aandens* Konge-Vei,
Dog giennem Øre-Sundet
Er Aanden nær forbundet
Med Hjertets Konge-Dyb!

✂ Det er et stort Vid-Under
At fødes anden Gang,
Men naar derpaa Man grunder,
Med Barne-Tro i Vang,
Det soleklart dog bliver,
Ei bedre Man begriber,
Hvordan Man først blev til!

✂ Vil Gud paany velsigne,
Paany og fødes Alt,
Vi fødes til at ligne
Den Første, før han faldt,
Vi vinde, hvad han tabde,
Hvem i sit Billed skabde
Vor Gud af Støv og Muld!

✂ Det er jo vist en Gaade,
Vidunderligst derved
Dog er vor Skabers Naade,
Og ei Hans skjulte Fjed,
Hvis Vei i Røstens Bølger
253 Sig kun som Skibets dølger,
Som Kiø lens Fjed paa Hav!

✂ Er Sønnen Ja og Amen,
Det levende *Guds Ord* ,
Hvorved det blev Altsammen
I Himmel og paa Jord,
Det Brudte dog vel bøde,
Det Tabte vel gienføde
Kan samme Skaber-Ord!

✂ Kun Synder vi paa Rente
Har hos den sande Gud,
Kun Død og Dom ivente
Af alle Lovens Bud,
For Ret Han lover *Naade* ,
Det er den store Gaade,

Som vi skal undres paa!

☒ For Herrens Tro og Love
Har Borgen vi fuldstærk,
Hvi skulde vi ei vove
At troe et Under-Værk,
Som klarlig er fornøden,
Om Syndere, for Døden,
Skal times evigt Liv!

☒ *Gienfødes og fornyes* ,
Det er vor sande Tarv,
Om Helved skal undflyes,
Og vi faae Himmel-Arv,
Thi Arv er *Børne-Retten* ,
Vi blive maae af Ætten,
Før vi har mindste Krav!

254

☒ Hvordan nu Gud det mager
Med sin eenbaarne Søn,
Saa Han i Favn os tager
Til Deel i Arven skøn,
Det er jo vist en Gaade,
Langt større dog Guds Naade
Og Christi Kiærlighed!

☒ Paa dem vort *Haab* vi grunde,
Og Haabet skuffer ei:
Naar vi kun nogenlunde
Vil følge Faders Vei,
Vi finde alt herved
Saa himmelsk Kiærligheden,
At *Haab* slaaer Frygt ihjel!